

Gud kommer att föra dig igenom de svåra tiderna

David Wilkerson August 19, 2015

När jag skriver detta är hela världen förskräckt, förbryllad och förvirrad. Till och med de mest hängivna kristna undrar över alla de snabba händelseutvecklingarna. Är de profetiska?

Jag hör från troende överallt vilka ställer en fråga jag själv undrar över: "Är vi i de allra sista åren av människans historia?" Jag vet inte – alla tankar om det ämnet är endast spekulation. Men en sak är säker: Vi har sett en ökning av världshändelser som vi aldrig sett förr.

Den stora Depressionen på 1930-talet har ansetts vara den värsta ekonomiska perioden någonsin. Idag tror många ekonomer att vi är på randen av en depression som kommer att överträffa till och med vår värsta svåra tid. Det finns en känsla av fara i luften. Många känner att världen har slagit in på en väg från vilken det inte finns någon återvändo. Det talas om krig, raskrig, heliga krig. Är detta den dag som Jesus förutsade, när människor ska ge upp andan av skräck när de ser det skrämmande som kommer över världen?

Kan det vara så att vi är den generation som kommer att få se Herren Jesu återkomst? Har vi kommit till den stunden i historien när det sägs, "Detta släkte skall inte dö, förrän allt detta händer"?

Jag tror att vi har kommit fram till den tiden – Herrens fruktansvärda dag. Jag är övertygad i min ande att vi är på väg att få bevittna uppenbarandet av väldiga, förfärliga lidanden och vedermödor.

Världen kommer att vändas upp och ner, med sina grundvalar skakade. "Jorden brister, ja, den brister. Jorden rämnar, ja, den rämnar. .... Jorden raglar som en drucken. Den svajar fram och tillbaka som en vakthydda i trädets topp .... Den skall falla och inte mer resa sig" (*Jesaja 24:19-20*).

Enligt Jesaja är inte jorden på väg mot vitalisering utan mot total förödelse. Profeten förändligade inte något av detta. Han menade att skratt bokstavligen ska upphöra, att förvirring ska regera, att hus kommer att stängas: "All glädje har förmörkats, all jordens fröjd har flytt... jordens grundvalar skakar" (*Jesaja 24:11, 18*).

När sådana tider kommer, vad kommer att ske med sanna efterföljare till Jesus? Om världen ständigt förvärras tills Jesajas profetia är fullbordad – om vi kommer att gå igenom några av eller alla dessa katastrofer – hur ska Gud ta hand om oss?

Precis så som Herren i detalj har varnat oss för problemen som väntar, kommer han också att uppenbara för oss hur han kommer att beskydda oss.

Vår Gud har en fastställd plan. Den är så enkel men lika fullständig som själva universum. Hans plan kan summeras i en mening: *Han kommer att beskydda oss genom kraften i hans förutbestämda ord.*

Vi kommer att bevaras genom Guds uttalade ord. Det är ett befrielsens ord uttalat från världens grundläggning. Sannerligen, denna plan är något som Gud bestämde innan världen var.

Vår Gud överrumplas aldrig – ingenting överraskar honom. Han hade en plan för att bevara oss långt innan det

fanns nationer, arméer, krig, depressioner, farsoter och våld: "Han har fastställt bestämda tider" (*Apostlagärningarna 17:26*). Gud förutsåg allt detta, och han talade ut ett levande ord om bevarande som är lika evigt och orubbligt som hans egen beskaffenhet.

Låt mig uttrycka det så här: Timme för timme, dag för dag, kommer Gud att bevara oss på samma sätt som han nu upprätthåller solen, månen, stjärnorna, galaxerna och själva naturens krafter. Han kommer att göra det genom sitt förutbestämda, uttalade ord. Hans beskyddande ord är det samma som styr ljus, mörker, tidvattnet, årstiderna, luften vi andas.

I begynnelsen talades Guds förutbestämda ord ut: "Varde ljus!" Och det blev ljus" (*1 Mosebok 1:3*). Från den stunden och framåt genom tid och evighet fanns det och finns det och kommer alltid att finnas ljus: "det större att härska över dagen och det mindre att härska över natten" (*1:16*).

Genom kraften i Guds förutbestämda ord framträdde plötsligt ett klot av intensiv eld på himlavalvet. Det var så majestätiskt att endast en evig, allvetande Gud kunde skapa det. Och precis lika plötsligt framträdde på himlavalvet en liten planet som kretsade runt jorden och reflekterade solens ljus; detta var månen.

Solen, månen, alla miljarder stjärnor, de otaliga galaxerna håller sig alla i sina bestämda kretslopp i lydnad till vår Herres uttalade ord. Det ord han en gång talade ut håller allting på plats. Job sade att genom sitt ord befäller Gud "solen att inte gå upp och förseglar stjärnorna" (*Job 9:7*).

Herren behöver inte påminna planeterna om att de ska stanna i sina kretslopp. Han behöver inte tala om för årstiderna att de ska växla eller varna tidvattnet för att de inte har tillåtelse att översvämma landet. Han talade ut ordet en gång – och det var, och det kommer alltid att vara, tills han talar en gång till och skapar en ny himmel och en ny jord. "För länge sedan fanns himlar och en jord .... i kraft av Guds ord ... Men de himlar och den jord som nu finns har i kraft av samma ord blivit sparade åt eld och förvaras till den dag då de ogudaktiga skall dömas" (*2 Petrusbrevet 3:5, 7*).

Ända till den stunden uppehåller Jesus Kristus allting genom kraften i sitt ord. "Sonen utstrålar Guds härlighet och uppenbarar hans väsen och uppehåller allt genom sitt mäktiga ord" (*Hebreerbrevet 1:3*). "Han är till före allting, och allt består genom honom" (*Kolosserbrevet 1:17*).

Du förstår, Jesus talade ut ett uppehållande ord till allt skapat. När han kom till jorden som en människa under trettio år upprätthålls allt skapat genom det eviga ord han en gång hade talat ut i begynnelsen. Bara på hans befallning ändrades dessa krafter och lydde en ny befallning. När Jesu lärjungar såg honom stilla sjön, sa de, "Vem är han? Till och med vindarna och sjön lyder honom" (*Matteus 8:27*).

Lika visst som han skapade allting genom kraften i sitt ord har Herren talat ut ett levande evigt ord om bevarande för att skydda alla sina barn.

Från begynnelsen har Gud lovat att bevara alla som förtröstar på honom. Han sade detta eviga ord till Abraham: "Jag är din sköld!" (*1 Mosebok 15:1*). Det ordet gällde för evigheten. Och Gud ger ut det till Abrahams hela avkomma, däribland oss som har tro på Kristus. Han kommer att vara vår sköld i evighet. Gud talade ut ett ord i begynnelsen, och sedan dess har varje generation bevisat – genom allt som Satan kunnat kasta på dem – att Herren är vår sköld.

Under många år har jag funderat över den fulla betydelsen av Herrens ord, "Människan lever inte bara av bröd, utan av allt som utgår från HERRENS mun" (*5 Mosebok 8:3*). Nu vet jag.

Moses sade dessa ord till israeliterna när han påminde dem om Guds trofasthet. Innebörden är denna: "Herren tillät er att känna av hunger. Han ödmjukade er genom att föra er till en plats där all mänsklig påhittighet var förgäves. Om Gud inte hade tagit hand om er övernaturligt hade ni dött. Det handlade inte om mat, utan i stället om att förtrösta på honom. Herren, som talade så världen kom till, hade ett ord om bevarande för er. Alla hans ord var era genom tro."

När Israel var i ödemarken gjorde Gud något nytt för dem. Han talade ut orden, "Låt det komma manna. Låt dem undra vad det är." Han skapade något nytt.

Israel hade kunnat kalla samman sina prinsar och ledare för att planera och göra upp strategier om hur Gud skulle

kunna ge mat åt och ta hand om dem. Men ingen hade någonsin kunnat tänka ut att Gud skulle täcka marken med små, vita, runda frön – en ny typ av mat som mänskligheten aldrig tidigare hade sett eller smakat. Det var änglamat!

Vill du veta hur Gud kommer att bevara dig under alla dina svåra tider? Han kommer att göra det genom att tala ut ett nytt ord, om det behövs – genom att skapa allt du behöver genom kraften i hans ord. Allt Gud behövde göra var att tala ut ordet "manna", och en hel generation av israeliter bevarades.

Jesus använde samma ord när Satan lockade honom att förvandla sten till bröd för att lindra hungersmärtna. "Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun" (*Matteus 4:4*).

Jesus visste att han var Abrahams avkomma. Och han visste att Guds eviga ord om bevarande hade talats ut till honom: "Jag är din sköld [beskyddare]" (*1 Mosebok 15:1*). Kristus kunde möta en situation som var hopplös enligt människans standard och ändå vila i Guds ord: "Jag är din beskyddare."

När han stod inför hunger och törst i ödemarken var hjärtat i vila, för han visste att Fadern hade talat ut ordet att han var i trygghet. Hans kallelse hade talats ut från världens grundläggning, och inget vapen uttänkt mot den kallelsen skulle ha framgång. Han förtröstade på att Fadern skulle bevara honom på Guds eget sätt: genom kraften i hans ord.

Vid slutet av de fyrtio dagarna åt också Jesus änglamat. Han hade mat som ingen människa kände till: "Änglar trädde fram och tjänade honom" (*Matteus 4:11*).

Idag försöker många kristna att räkna ut hur Gud ska ta hand om sitt folk när världens undergång kommer med full kraft.

Några planerar att isolera sig i bergen eller ödemarken. Men Jesus säger till oss "Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka?" (*Matteus 6:31*).

Vår himmelske Fader vet vad vi behöver, och han har talat ut sitt eviga ord: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också" (*6:33*).

Kan du höra Jesu löfte här? *Allt du behöver!* Kristi förutbestämda ord om oss var bestämt i himlen långt innan någon enda av oss var född. Vår Skapare talade ut detta slutgiltiga ord: "I varje generation kommer jag att beskydda, uppehålla, föda och bevara alla dem som söker mig först." Det ordet är lika fast som ordet vilket håller planeterna på plats.

Jag tror att Gud har en särskild önskan mot sitt folk i dessa oroliga tider. Det är att skänka oss en orubblig övertygelse att han ska skydda oss från den ondes kraft. Gud försöker desperat fylla oss med uppmuntran och frid. Han har svurit att hans ord är bestående, evigt och för oss:

"Eftersom Gud ännu klarare ville visa för dem som skulle ärva det som var utlovat, hur orubbligt hans beslut är, bekräftade han sitt löfte med en ed. Så skulle vi genom två orubbliga uttalanden, i vilka Gud omöjligt kan ljuga, få en kraftig uppmuntran, vi som har sökt vår tillflykt i att hålla fast vid det hopp vi äger. I detta hopp har vi ett tryggt och säkert själens ankare som når innanför förlåten" (*Hebreerbrevet 6:17–19*).

Är din själ förankrad i hoppet? Äger du en stark övertygelse baserad på att du vet att Gud inte kan ljuga och att hans Ord har gått ut för att bevara dig i onda tider? Ta tid till att läsa och meditera över hela Psaltaren 91. Du kommer att finna Guds eviga ord överlämnat en gång för alla. Det har getts av en Gud som inte kan ljuga. Även fast det sades till David gäller det för varje generation efter det – och särskilt för oss.

Som Kristi kropp har vi ett starkare och bättre hopp än Job, David eller någon annan av de troende i Gamla testamentet.

Vi är ben av vår Herres ben, kött av hans kött. "Ty vi är lemmar av hans kropp, av hans kött och av hans ben" (*Efesiebrevet 5:30, Reformationsbibeln*). Ja sannerligen, vi är hans familj. Och Guds Ord säger, "Men om nu någon inte har omsorg om sina egna och i synnerhet sin egen familj, så har han förnekat tron och är värre än en hedning" (*1 Timoteusbrevet 5:8, Reformationsbibeln*).

Tänk igenom vad Paulus säger här. Hyser du tanken att Huvudet för vår familj inte kommer att ha omsorg om oss? Att göra så är att anklaga honom för att förneka sig själv och att kalla honom en hedning. Det är omöjligt för Kristus att försumma sin egen kropp! "Ty ingen har någonsin hatat sitt eget kött, utan man ger det näring och vårdar det, så som också Herren gör med församlingen" (*Efesierbrevet 5:29, Reformationsbibeln*). Herren skulle behöva hata sitt eget kött för att försumma dig eller mig i en tid av svårigheter.

Försök inte räkna ut hur han ska göra för att bevara dig. Du kan inte räkna ut det lika lite som du hade kunnat gissa dig till hur han skulle dela på Röda havet...hur han kunde hålla de hebreiska barnen vid liv i en brinnande ugn...hur han kunde stänga igen munnen på hungriga lejon hela natten lång när Daniel satt bland dem...hur han kunde få fram vatten ur en klippa och bröd från himlen...hur han kunde föda 5.000 människor med bara några få bröd och fiskar.

Vi kan aldrig tänka ut något av det där. Endast han har evighetens ord – och bara han kommer att uppehålla oss genom hela evigheten. I härlighet kommer vi inte att behöva någon annan försörjning än Guds Son. Vi kommer att uppehållas av själva hans närvaro. Dessutom är samma ord som då kommer att bevara oss det ord som uppehåller oss nu. Det kommer att fortsätta bevara oss oavsett hur övergiven och förödd denna värld kommer att bli.

En lärostrid har pågått i flera år: Kommer sanna troende att gå igenom den stora Vedermodan? Kommer vi som älskar Jesus att leva för att se allt det hemska? Några säger att Jesus kommer att hämta sin brud innan lidandet. Andra säger att han kommer mitt i vedermodan. Ytterligare andra säger att vi måste genomlida alltihop.

Låt mig få lugna dig med detta avsnitt: "Sedan såg jag en stor skara som ingen kunde räkna...En av de äldste tog till orda och sade till mig: Vilka är dessa som är klädda i de vita fotsida kläderna? Och varifrån har de kommit?... Och han sade till mig: Dessa är de som kommer ur den stora bedrävelsen, och som har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod" (*Uppenbarelseboken 7:9, 13–14, Reformationsbibeln*).

Dessa troende klarade sig – och de var oräkneliga. Mina älskade, här är poängen: De gick in, men de klarade sig. De inte bara överlevde enorma lidanden, utan de klarade sig igenom och ropade jublande med ett alldeles speciellt vittnesbörd: "Lovet och priset, visheten och tacksägelsen, äran, makten och starkheten tillhör vår Gud i evigheternas evigheter" (*Uppenbarelseboken 7:12, Reformationsbibeln*).

Dessa människor inte "bara överlevde." De sjöng om den Ende som förde dem ut. Gud hade bevisat sig för dem på alla sätt. De hade lärt sig att "tjäna honom natt och dag" – vilket betyder genom deras mörkaste likaväl som under deras mest välsignade stunder.

Gud är inte intresserad av att bara bevara oss fysiskt med mat, vatten och husrum. Det är ingen stor seger i hans ögon. Övervinnarna som beskrivs i Uppenbarelseboken 7 triumferade i den värsta av alla tider på grund av att Guds hela Ord blev levande för dem. De hade hans starka arm och hans härlighet och visdom ända till slutet. Varje ord ur hans mun blev verkligt – och de prisade honom med stor tacksägelse.

Tänk dig ingen förtvivlan, inte något hukande, inte något kapitulerande inför sataniska hot. De övervinnarna kom ut rentvagna, klädda i vitt och segrande. Och så kommer hans folk också att göra idag. Därför, fatta mod – hans förutbestämda Ord säger att det har ingen betydelse vad vi går igenom, vi kommer att klara oss. Halleluja!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/441/>